Dlaczego Jezus umył uczniom nogi?

Miłość, śmierć i zmartwychwstanie Jezusa • J 13:1–17

Myśl przewodnia

Wielkość w nauce Jezusa łączy się ze służeniem innym.

Opowieść i opracowanie dla uczestnika

Podczas ostatniego posiłku Jezus wstał od stołu, wziął ręcznik i zaczął myć nogi swoim uczniom.

Piotr zdziwił się. Uważał Jezusa za swojego Nauczyciela, a nauczyciele zwykle nie wykonywali takiej pracy dla uczniów.

Jezus wyjaśnił, że dał uczniom przykład. Jeśli On im służy, oni także powinni troszczyć się o siebie nawzajem.

W opowieści Jezus umył uczniom nogi, choć zwykle wykonywano taką pracę usługową. Pokazał, że ważna osoba także może służyć. Dzisiaj pomoc może oznaczać podzielenie obowiązków, cierpliwość i troskę. Nie trzeba wykonywać gestów naruszających czyjąś prywatność.

Pokora może wyglądać zwyczajnie: starszy pomaga młodszemu, ktoś ustępuje miejsca, ktoś dzieli się czasem. Dobra pomoc szanuje cudze granice.

Cele lekcji

• Wyjaśnia, dlaczego Piotr był zaskoczony.

• Wymienia dwa przykłady służenia innym.

• Rozróżnia dobrowolną pomoc od przymusu.

• Po wysłuchaniu fragmentu odpowiada ustnie lub wskazuje ilustrację odpowiadającą pytaniu: Dlaczego gest Jezusa zaskoczył uczniów?

Przebieg zajęć

Pytanie otwierające — 4 min

Na początek pokaż bezpieczny rekwizyt i zapytaj o doświadczenie odpowiednie do wieku. Temat: Dlaczego Jezus umył uczniom nogi?. Nie proś o osobiste historie zagrożenia.

Lektura i opowieść biblijna — 7 min

Zapowiedz tekst: J 13:1–17. Podczas ostatniego posiłku z uczniami Jezus wykonuje czynność zwykle należącą do służby. Piotr protestuje, a Jezus wyjaśnia znaczenie przykładu i relacji z Nim. Przedstaw historię własnymi słowami; przy najmłodszych odczytaj 1–2 odpowiednie wersety i opowiedz resztę.

Zrozumienie tekstu — 7 min

Wspólnie odtwórzcie zdarzenia z Biblii. Podkreśl centralną myśl: Wielkość w nauce Jezusa łączy się ze służeniem innym. Dostosuj język do wieku i wyjaśnij niezrozumiałe słowa.

Ćwiczenie i rozmowa — 8 min

Ćwiczenie: „Kto potrzebuje pomocy?” — dzieci wybierają sposoby działania z kart sytuacyjnych. Zwróć uwagę, że przed pomocą można zapytać: „Czy mogę?”. Zwróć uwagę na prawo do dobrowolnego udziału.

Wniosek i zadanie rodzinne — 4 min

Na koniec zapytaj: Dlaczego Jezus zrobił coś, czego uczniowie się nie spodziewali? Przypomnij fragment J 13:1–17 i zachęć do rozmowy rodzinnej.

Ćwiczenie uzupełniające

Wymyśl trzy sposoby służenia bez dotykania innych i bez zawstydzania.

Pytania i propozycje odpowiedzi

Dlaczego Jezus zrobił coś, czego uczniowie się nie spodziewali?

Chciał pokazać przykład pokory i wzajemnej troski.

Co oznacza być pomocnym?

Szukamy odpowiedzi w podanym fragmencie Biblii, z uwzględnieniem kontekstu.

Dlaczego warto zapytać, czy ktoś chce pomocy?

Wniosek powinien być uzasadniony tekstem i uwzględniać bezpieczeństwo oraz godność człowieka.

Dlaczego gest Jezusa zaskoczył uczniów?

Nauczyciel wykonał czynność kojarzoną z posługą, a nie z wysoką pozycją.

Pomoce dydaktyczne

• Biblia w przekładzie używanym przez prowadzącego

• karta pracy oznaczona identyfikatorem SM-G2-A-27

• ołówek, kredki lub kartka

• ilustracje lub papierowe rekwizyty do ćwiczenia

Wskazówki biblijne i wychowawcze

• J 13:1–17 opisuje umycie nóg. Wychowanie do służby ma uwzględniać dobrowolność i granice bezpieczeństwa oraz odróżniać posługę od wykorzystywania. | Uzupełnienie IV: J 13 opisuje konkretny gest Jezusa w gronie uczniów oraz jego znaczenie dla wzajemnej służby. Nie wymagaj fizycznego dotyku, zdejmowania obuwia ani uczestniczenia w obrzędzie od dziecka; obowiązują zgoda i ochrona granic osobistych. Odnośny gest nie usprawiedliwia przymusowej uległości wobec przełożonych.

• Odczytaj najwyżej kilka zdań z wybranego fragmentu. Resztę opowiedz własnymi słowami i zakończ prostą czynnością. Unikaj sprawdzianów pamięci oraz trudnych scen.

• Udział w rozmowie i modlitwie jest dobrowolny. Dziecko może pytać, milczeć i zgłaszać wątpliwości.

• J 13:1–5 przedstawia miłość Jezusa „do końca” i opisuje umycie nóg w sytuacji posiłku. Gest niesie znaczenie społeczne, ponieważ nauczyciel przyjmuje rolę sługi.

• J 13:6–11: rozmowa z Piotrem pokazuje, że opis wykracza poza dobre maniery. Jezus mówi także o udziale w Nim i czystości; nie redukuj tego do nauki o higienie.

• J 13:12–17: Jezus nazywa siebie Nauczycielem i Panem, a następnie poleca uczniom naśladować przykład służby. Porównaj Mk 10:42–45 w sprawie władzy i służenia.

• Żadne dziecko nie powinno być zmuszane do kontaktu fizycznego, zdejmowania obuwia ani osobistego zwierzania się. Gest można objaśnić przez planszę, miskę i ręcznik.

• Dziecko może nie odpowiadać na pytania lub przerwać aktywność; nie stawiaj pytań o własne doświadczenia przemocy, śmierci czy żałoby.

• J 13:1–17 opisuje umycie nóg. Wychowanie do służby ma uwzględniać dobrowolność i granice bezpieczeństwa oraz odróżniać posługę od wykorzystywania.

• Uwagi do interpretacji i bezpieczeństwa: J 13 opisuje konkretny gest Jezusa w gronie uczniów oraz jego znaczenie dla wzajemnej służby. Nie wymagaj fizycznego dotyku, zdejmowania obuwia ani uczestniczenia w obrzędzie od dziecka; obowiązują zgoda i ochrona granic osobistych. Odnośny gest nie usprawiedliwia przymusowej uległości wobec przełożonych.

Kontynuacja w domu

Zaproponujcie podział jednej domowej pracy, tak aby wszyscy mogli uczestniczyć dobrowolnie.